

at holde flere Chauffører, saa holder han ogsaa flere Automobiles, og saa vil den højtærede Minister ikke opnaa det ringeste, for saa vil vedkommende bare lade en anden Chauffør køre med et andet Automobil. Jeg finder den Bestemmelse uheldig, og jeg haaber ogsaa, den højtærede Minister vil være villig til at frafalde dette med at straffe Køretøjet.

§ 35 omhandler Afgiften. De Bestemmelser, som her foreslaas, er nogle af de vigtigste, der overhovedet indeholdes i dette Lovforslag, og det vilde maaske være rigtigt at gaa dybere ind derpaa. Det skal jeg dog ikke gøre, idet dette Spørgsmaal kan blive drøftet i Udvalget; jeg skal kun i al Almindelighed sige, at det Forslag, den højtærede Minister her har fremsat, har forbavset mig noget paa enkelte Punkter. Efter Automobilloven af 1918 svarede der en vis Afgift pr. Hestekræfter saavel for Personautomobiles som for Lastautomobiles; en meget ringe Afgift for øvrigt; en betydelig mindre Afgift svarede for Omnibusser, Drosker og Køretøjer tilhørende Læger, Dyr læger, Amt, Politi eller Vejvæsen. Ved Loven om Ekstraafgift for Biler forlod man dette uheldige Princip, at Omnibusser og Drosker kun skulde give en mindre Afgift, og gik over til at lægge den ekstra Afgift ligeligt paa alle Personautomobiles, uden Hensyn til hvad de benyttedes til. Det var sikkert rigtigt. Men i det foreliggende Forslag gaar Ministeren ganske bort fra denne overordentlig heldige Foranstaltning og gaar over til igen at lade Omnibusser køre for en rent minimal Afgift, og jeg vover at sige, at disse mægtige Personomnibusser er de Køretøjer, der mest ødelægger vore Landeveje. Efter min Mening er det ganske meningsløst at lade Køretøjer, som Tusinder af Mennesker er med til at betale, slippe med en rent minimal Afgift, samtidig med at man lader Bilkøretøjer til een Person svare en stor Afgift, og jeg haaber, den højtærede Minister vil være villig til at forandre dette Forhold.

Naar den højtærede Minister er kommet til det Resultat, at Afgiften for Personautomobiles i Fremtiden skal svares pr. HK. i Stedet for efter Vægt, kan der selvfølgelig være noget overordentlig sundt i at give forskellige Regler for Afgiften for Personvogne og for Lastvogne; men dermed vil jeg ikke sige, at jeg mener, det, den højtærede Minister har foreslaaet, er det heldige. Jeg gaar ud fra, at naar man skal afgøre, hvilken Afgift man skal opkræve af Personautomobiles, maa man overveje, om man

ikke kan naa til en betydelig mere retfærdig Afgift for disse Køretøjer, end man gør gennem en Afgift pr. HK. Det er nemlig en af de mest uheldige Afgifter, der overhovedet kan tænkes for disse Køretøjer, og jeg er forvisset om, at naar denne Sag kommer til Behandling i Udvalget, skal det lykkes at komme til et Resultat, hvorved man tager ligeligt Hensyn til alle Sider og ikke straffer nogle enkelte Køretøjer, som næsten aldrig benyttes, ved at give dem en stor Afgift, og letter de Køretøjer, som ustandselig farer paa vore Veje, ved at give dem en ret ringe Afgift. Jeg mener, man maatte kunne finde en Generalnævner, som kunde skabe mere Retfærdighed paa dette Omraade, end det Forslag gør, som den højtærede Minister har forelagt.

For Lastautomobiles Vedkommende har jeg ikke noget imod Afgiften efter Vægt, men jeg vil dog henlede Opmærksomheden paa, som jeg sagde i mine indledende Bemærkninger, at man bør stille saadanne Satter op, at man belønner dette at anskaffe Luftgummiringe i Stedet for massive Ringe. Det har Ministeren ikke gjort i Forslaget, men jeg haaber, han vil være villig til at ændre dette under Udvalgsbehandlingen.

Saa er der Bestemmelsen om, at Paahængsvogne til Lastautomobiles skal svare samme Afgift som disse. Denne Bestemmelse vil ramme overordentlig haardt, fordi disse Paahængsvogne ikke benyttes i samme Udstrækning som selve Lastautomobiles. Det at benytte Paahængsvogn er i og for sig en udmærket Foranstaltning, idet Lastautomobilen derved fordeler sin Byrde paa flere Køretøjer, i Stedet for at denne ellers hviler paa et. Jeg mener, man skal fremme Benyttelsen af Paahængsvogne, men det kan man ikke gøre ved at lægge en saa stor Afgift paa Paahængsvogne, som her er foreslaaet. Der er ogsaa meget stor Forskel paa Paahængsvogne med 2 Hjul og Paahængsvogne med 4 Hjul. Derfor mener jeg, at ogsaa paa dette Omraade maa Udvalget meget nøje overveje, hvilket Enderesultat man skal komme til for at naa det i Længden mest retfærdige.

Endelig foreslaas det, at der i denne Paragraf indsættes nye Bestemmelser om, at de forskellige Afgifter, der svares af Motorkøretøjerne, skal administreres igennem et Vejråd. Det trænger sikkert til en ganske nøje Overvejelse indenfor Udvalget, om det er den rigtige Vej at gaa. Hidtil har det været saaledes, at Afgiften er fordelt efter en Procentskala, dels til Byerne, dels til Amtene, og denne Ordning har i det store og hele efter min Opfattelse virket